

Front per restituir la llei de l'habitatge

Mig centenar d'entitats reclamen a Sánchez que retiri el recurs de suspensió del TC

L'acte, ahir, al Parlament ■ ACN

Buch defensa els Mossos pels dispositius de Jusapol i de l'1-0

El conseller adverteix de l'aparició de minories radicals violentes "que ens retornen a altres èpoques"

119162-111560W

FESMÉS
el bricolatge de casa
FES BRICO CAT!

reformes · jardí · moble kit

fes-te
Client FESMÉS
fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3% dte** en cada compra

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 18 d'octubre del 2018. Any XLIII. Núm. 14793 - AVUI / Any XL. Núm. 13663 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Crisi diplomàtica

TENSIÓ • El ministre Borrell admet la crisi de relacions amb Bèlgica pel conflicte amb Catalunya i Flandes planta cara

Torra reclama a Suïssa mediació

GRÈCIA • L'ambaixador grec destitueix el cònsol a Catalunya perquè, segons Borrell, va fer "greuges" a la bandera espanyola

CULTURA-ESPECTACLES

P28,29

Una noia observa les obres exposades en una de les sales de la mostra del CaixaForum ■ JOSEP LOSADA

El far Toulouse-Lautrec

Una exposició al CaixaForum de Barcelona mostra la influència del pintor

Nacional

P16

Divisió de parers pel cos únic de docents

La unificació dels mestres de primària i de secundària genera discrepàncies

Europa-Món

P25

Els EUA analitza el cas Khashoggi amb Turquia

La policia turca escorcolla la casa del cònsol saudita pel periodista assassinat

BAR-RESTAURANT

CAL **AVI**

C/ Pau Costa, 16
08350 Arenys de Mar
Tel. 93-792-38-50
Mòb. 685-192-359

ESMORZARS · DINARS CASOLANS · SOPARS

calxavi@hotmail.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

‘Invoxicació’

Pablo Casado ha dit, exactament amb aquestes paraules, que “a Catalunya hi ha violència al carrer”. El líder del PP ho

afirmava fent servir aquest present continu –“hi ha”– com si la violència fos rutinària i el clima fos prebèl·lic. I aquesta afirmació no és opinable, aquesta afirmació és falsa: a Catalunya no hi ha violència al carrer. Perquè si Casado es refereix als diversos incidents que hi ha hagut en els últims mesos caldria comptar tots els casos, en segon lloc calibrar-ne la gravetat, després assenyalar-ne (ara sí) els seus responsables i per últim condemnar totes i cadascuna d'aquestes accions violentes, vinguin d'on vinguin. I un cop feta aquesta anàlisi es podrà proclamar o desmentir si a Catalunya hi ha violència. Perquè si per uns casos aïllats s'afirma que “a Catalunya hi ha violència al carrer”, aplicant la mateixa regla de tres es pot sostenir, amb total tranquil·litat, que “el PP és un partit corrupte”. O més: que “l'Estat espanyol

El PP només podrà tornar a governar si suma majoria absoluta amb Cs i aquesta suma perilla si tots dos perden vots per l'extrema dreta

és repressor”. I així amb tantes afirmacions com es vulguin si el mètode per construir el discurs és agafar una excepció i convertir-la en una realitat absolutament manipulada. El PP només podrà tornar a governar Espanya si, juntament amb Ciutadans, suma majoria absoluta al Congrés. I, al bloc PP-Cs, aquesta suma d'escons li perilla si tots dos perden vots per la franja encara més extrema del seu electorat i que actualment s'encarna en Vox. Pablo Casado (i també Albert Rivera) estan *invoxicats* i *invoxiquen* el seu relat. Per dissimular –o intentar contrarestar– el líder del PP vol que Espanya sigui com Califòrnia i posi aquest estat nord-americà com a referent. Exacte, Califòrnia: un dels pocs llocs al món on el cànnabis està legalitzat, on els immigrants anomenats il·legals tenen reconeguts –entre d'altres– els drets a residència i beques universitàries i on el març del 2019 votaran si continuen formant part dels Estats Units sense que als seus promotors els hagin acusat de res.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Unitat

Vaig assistir a la concentració davant de l'ajuntament per reclamar la llibertat de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez el dia que feia un any just que havien entrat a la presó. La dona de Cuixart, Txell Bonet, diu que no li agrada que en diguem *els Jordis* perquè sembla que parlem dels germans Dalton. Hi estic d'acord: Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, cada un individualitzat però a la vegada l'un i l'altre units en la mateixa lluita i en la mateixa lamentable situació carcerària. La concentració va anar més enllà, és clar: hi ha més gent a la presó, n'hi ha a l'exili, n'hi ha molta d'encausada i tenim pendent la consecució de la independència. Els organitzadors hi havien convidat els pares de Jordi Sànchez, menuts com ell. La seva jove assistia a la mateixa hora a una altra manifestació. Són, amb els fills i nets, les altres víctimes de la injustícia que hauria de fer caure la cara de vergonya a l'Estat sencer, si considerem que el sistema judicial és part fonamental d'un estat. Ja s'ho trobarà, tard o d'hora. Si “nosaltres” hem comès errors, “ells” els multipliquen fins i tot quan

“Els “unionistes” tampoc estan units i bé que fan via pel mateix objectiu

sembla que l'encerten. Pablo Iglesias, ara soci del president Pedro Sánchez, ha anunciat que visitarà Oriol Junqueras a la presó per convèncer-lo de les bondats dels comptes de l'Estat i sol·licitar-li la votació a favor. Aquestes coses, que en aquest cas implica que Iglesias és un intermediari interlocutor de Pedro Sánchez, si es fan no es diuen. O potser les diuen per incidir en la divisió dels partits independentistes. No consta que hi hagi una visita equivalent a Waterloo.

Els concentrats van fer crides a la “unitat” de les forces independentistes. Em vaig acostar a un amic de qui

conec el peu polític que calça: “Per què aplaudeixes, si en acabat et dedicaràs a criticar la facció independentista que consideres contrària?” No m'ho va negar. Com que la “unitat” no sembla possible, ni ara ni en temps pretèrits ni en el futur, potser que deixéssim d'encaparrar-nos-hi i que ens dediquem a treure profit de la desunió, si l'objectiu final és el mateix. Els “unionistes” tampoc estan units, a pesar de la marca, i bé que fan via. La innocència de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart és tan evident que podria ser que la sentència els fos absoluta. La “magnanimitat” serviria als jutges i a l'Estat per fer més justificable la dura contra els altres presos “més polítics”. Se les pensen totes. O soc jo que en aquest any m'he embrutit de pensament per causa seva.

Saludo un senyor que conec. És un dels fundadors de les escoles Bressola de la Catalunya del Nord. Ara viu a la meua ciutat. Li dic: vostè serà per a mi sempre aquell que em va donar la papereta de votació al col·legi electoral, el primer d'octubre. S'hi podia votar sí, no o en blanc.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/uo9h5o>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @Joan_Rueda

'A por ellos', ministre!

Hi va haver un moment que em vaig pensar que trobaríem a faltar el ministre Fernández Díaz, perquè pocs com ell (ell i les clauveres de l'operació Catalunya, és clar); pocs com ell, deia, han ajudat tant a fer que molts catalans obríssim definitivament els ulls i ens n'adonésim de quin és l'Estat que tenim al darrere. Potser l'exministre García-Margallo, que durant un temps també ens va distreure amb aquell "Catalunya vagarà per sempre més per l'espai sideral sense reconeixement". Però ara ja ho tinc clar. No en trobarem a faltar cap, d'aquests ministres. Ni a Rajoy. Amb un ministre com Josep Borrell en fem prou. Creguin-me que pocs com ell treballaran tant per internacionalitzar el cas català. Serà fantàstic, aquest home. Perquè no para de donar-nos la raó i, a més a més, n'està orgullós. És fantàstic. Ho han seguit, aquests dies, què ha estat fent l'exac-

“A hores d'ara ja està clar que pocs ministres com Josep Borrell treballaran tant per internacionalitzar el cas català

cionista d'Abengoa? Com que el que va dir el delegat del govern de Flandes, André Hebbelinck ("és inadmissible que hi hagi polítics presos per la consulta de l'1-O"), no li va agradar, va i li retira l'estatus diplomàtic. Sensacional. No m'agrada el que dius (a Espanya quan una cosa no els agrada sentir-la és sinònim d'estar en contra

d'ells), doncs et sanciono traient-te les credencials diplomàtiques. Doncs sí, senyors belgues, vagin-ne prenent nota. Aquesta és la llibertat d'expressió que hi ha a Espanya. I ja està bé que, a banda de Catalunya, ho vagin veient a Europa. Perquè ahir va ser Bèlgica, però un altre dia pot ser Suïssa, Anglaterra o Alemanya (o no ho recorden, que quan els jutges alemanys van dir que ni rebel·lió ni sedició a Puigdemont, a Espanya ja hi havia qui pregona sortir de la UE?). Les reflexions a Espanya, si no li agraden a algun ministre, passen a ser "desqualificacions". El govern de Flandes ahir es va declarar perplex per la situació i pel conflicte diplomàtic creat. Borrell, en canvi, semblava orgullós. "Sí, és un conflicte diplomàtic, no traurem importància a les coses", va dir. Doncs vingui, ministre. A veure si ara algú de Suïssa, Escòcia o d'on sigui el contradia! Vingui! A por ellos, ministre!

EDITORIAL

Catalunya, un afer exterior

El procés sobiranista català, en tant que planteja una via estrictament pacífica i democràtica cap a la independència i una mobilització ciutadana massiva i persistent, és percebut amb respecte internacional. Per això Catalunya fa anys que és tema prioritari per al Ministeri d'Exteriors espanyol. Els ministres Margallo i Dastis s'hi van multiplicar, amb favors, compromisos, coaccions, boicots, censura del missatge català i intent d'imposar la versió espanyola fins i tot contra l'evidència, com en el cas de les imatges de violència policial de l'1-O negades per Dastis. El ministre Borrell, però, va pel camí de superar els seus predecessors.

Borrell, a banda d'expressar allà on va la seva hostilitat cap al sobiranisme, de parlar de "desinfectar la societat catalana" i judicialitzar la reobertura de les delegacions de la Generalitat a l'estranger, ha anat més enllà i ha obert un conflicte diplomàtic amb Bèlgica, retirant l'estatus diplomàtic al delegat de Flandes a l'ambaixada belga, perquè el president del Parlament flamenc, Jan Peumans, critica la democràcia espanyola per la situació dels presos polítics catalans.

Bèlgica no vol alimentar el conflicte, però va haver de recordar que allà es respecta la llibertat d'expressió, fins i tot la del president del Parlament flamenc, que va rebre el suport de tota la cambra. És lícit que Borrell defensi la posició i la imatge d'Espanya, però s'equivoca molt quan pretén imposar la seva veritat, fent callar o castigant les opinions discrepants. Que l'actitud del ministre evoqués a un diputat flamenc la figura del duc d'Alba i els 'tercios' de Flandes, fa un pessim servei a la democràcia i a l'estat de dret espanyols, que ja estan sota sospita a Europa per la seva ofensiva total contra l'independentisme català.

De reüll

Marta Monedero

La màgia de Laia Palau

Sasha Djordjevic, un dels millors bases dels noranta i actual seleccionador serbi, abans de jugar amb la samarreta del Barça una Final Four a què arribava tocat, deia que l'important era tenir el bàsquet al cap. Djordjevic no era ben bé un gentleman a la pista, però el talent el va convertir en una llegenda a l'altura de Juan Carlos Navarro, potser el millor jugador de la història del Barça, a qui el club ha fet penjar les botes.

Navarro també té el bàsquet al cap. Com Laia Palau, qui gairebé amb la mateixa edat i quan ja n'ha vist una mica de

Els referents del bàsquet femení marquen el camí a les nenes d'avui

tots colors, enlluerna amb un joc tan brillant com el bronze assolit en l'últim mundial amb la selecció espanyola. Fitxatge clau d'aquesta temporada per a l'Spar Citylift Girona, Palau sap llegir els partits. Fa jugar l'equip. Per trajectòria i talent, per les assistències i les passades com dagues voladores, per la velocitat a què veu espais i angles, però sobretot per la màgia que —més enllà del gènere— només saben fer una minoria de basquetbolistes, Palau és una llegenda de l'esport de la cistella.

Ho és, a més, pels valors que transmet en el món de l'alta competició, massa sovint acaparat per estrelles impostades. Hi ha nenes que en veure jugar Palau (o Marta Xargay, Anna Cruz...) acaben penjant-ne el pòster a l'habitació i somien guanyar-se la vida com les seves ídols. De petita, ella no tenia aquests referents. Les nenes d'avui, sí. I en això anem endavant.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT DE FLANDES

Jan Peumans

A Flandes el sol s'ha post

Flandes no es deixa intimidar per la reacció hostil del ministre Borrell a les crítiques del president del Parlament flamenc a Espanya pels presos polítics catalans. Peumans s'hi va ratificar i tant el Parlament com el president flamenc van donar-li suport en defensa de la seva llibertat d'expressió.

VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA

Pere Aragonès

Una estructura d'estat

L'Agència Tributària de Catalunya (ATC) fa 10 anys des de la seva creació com a òrgan dependent de la conselleria d'Economia i Hisenda. Va resistir al 155 perquè és perfectament legal, està dotada dels mitjans per recaptar tots els impostos i és una estructura d'estat dempeus.

BISBE D'ASTORGA

Juan Antonio Menéndez

Una mala designació

El nomenament del bisbe d'Astorga (Lleó) com a president de la nova comissió contra la pederàstia designat per la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) ha provocat indignació entre les víctimes d'abusos, perquè Menéndez va ser benèvol i protector amb els culpables d'abusos que ell va jutjar.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Presos polítics
Els partits i les entitats sobiranistes denuncien la "repressió" i "persecució" política de l'Estat i anuncien mobilitzacions permanents.

10 anys Dependència
Montilla censura Zapatero per negar fons als dependents. El govern espanyol no contribueix amb la seva part a la llei de dependència.

20 anys Política de presos
El ministre d'Indústria i Energia i portaveu del govern, Josep Piqué: "La política penitenciària del govern es modificarà si es consolida el procés de pau."

Full de ruta

Ferran Espada

Pressupost o democràcia

Em comenta un socialista ben connectat amb Madrid que si La Moncloa ha forçat l'acord de pressupost amb Units Podem és perquè si la legislatura descarrila –per la impossibilitat d'aprovar-lo sense el suport de l'independentisme català– la foto amb Iglesias i el document de 50 folis amb el segell podemita serà benzina per a la campanya electoral de Sánchez de cara a seduir l'electorat d'esquerres. I fins i tot una mena d'ariet social antiindependentista a Catalunya. Iglesias haurà fet, doncs, de titella útil. Ja ho veurem. Crec que el pressupost comporta millores socials substancials com el salari mínim de 900 euros. Però quan Sánchez dona l'esquena a la situació dels presos polítics i exiliats, als centenars de catalans represaliats judicialment o a la demanda majoritària a Catalunya pel dret a l'autodeterminació, demostra que aquests són uns comptes trampa que segurament han incorporat l'accent social per entabanar Po-

El pressupost espanyol és important. Però la democràcia ho és molt més. I supeditar una cosa a l'altra és un xantatge intolerable de Podem i un error de Sánchez

dem sense pretensió d'aprovar-los. Per això, que els dirigents de Podem plantegin obviar els presos polítics i els exiliats perquè el pressupost preveu més de 2.000 milions (suposadament) que repercutiran a Catalunya suposa aplicar una vergonyosa política xantatgista i crematística en comptes d'exigir al govern del PSOE que obri la via democràtica demolida pel PP. I resulta incomprendible que Catalunya en Comú toleri que el govern de Sánchez veti en el TC la seva pròpia resolució de reprovaçió a Felip VI vulnerant la llibertat d'expressió i d'acció política del Parlament. Mentre no existeixi la República Catalana el pressupost espanyol continua sent molt important. Però els drets i la democràcia ho són molt més. I supeditar una cosa a l'altra és un xantatge intolerable de Podem i un error de càlcul del PSOE. Perquè si l'independentisme arriba a la conclusió que la moció de censura no ha servit per a res potser Sánchez no farà mai cap pressupost. Ni aquesta legislatura ni en les futures.

Tribuna

José Rodríguez. Sociòleg

Eixamplar la base?

He criticat que la via unilateral s'ha intentat en un moment en què encara no en tenim, d'hegemonia social, i que una de les condicions per aconseguir la independència requereix ser més i tenir més suport social entre els catalans. Aquesta crítica la comparteixo, però quan es planteja "eixamplar la base" com la solució falla en allò més bàsic. Què vol dir eixamplar la base i com es fa? I en cas d'aconseguir-ho, amb això n'hi ha prou per a la independència? Ja la mateixa definició d'eixamplar la base parteix d'un error conceptual, que en Joan Tardà ja ha alertat. El moviment independentista és proselitista, però no som una secta evangelitzadora que il·lumina uns ciutadans sense criteri polític ni agenda pròpia. Qui cregui que amb "dades" i "arguments" les persones "es tornen" independentistes, comet una errada estratosfèrica.

EIXAMPLAR LA BASE vol dir fer que el moviment independentista sigui una via per incloure els interessos, valors i agenda política d'algunes de les perso-

nes que avui no en són, d'independentistes. Cal teixir aliances d'interessos mutus, potser la pista la tenim en el 3 d'octubre, quan persones no independentistes van sortir empenyades a donar-nos suport en contra de la repressió. Hi ha una agenda reformista que té enemics comuns als dels independentistes, el règim del 1978, i que una lluita més clara contra aquests rivals comuns pot ser la via per treballar conjuntament i guanyar confiança. I potser, només dic potser, molts d'ells veuran l'independentisme com alguna cosa més que un aliat, si no la via més clara per portar endavant la seva agenda reformista.

UN ALTRE DEFECTE de la via d'eixamplar la base és que per si sola no serveix. Cal una feina de treball per construir un discurs que connecti els elements d'identitat compartida, un nacionalisme banal, perquè, vulguem o no, part de l'adscripció al projecte nacional català passa per una certa identificació amb el poble de Catalunya. Cal que la via combativa segueixi viva, perquè perquè algú se sumi

a un projecte cal que aquest demostrï dinamisme, sigui atractiu en el sentit activista. Però a més, per si sol, créixer en el suport a la independència no garanteix aconseguir-la. El que fa és reduir els costos i l'esforç que cal fer en altres vies, i garanteix la majoria per a qualsevol referèndum i transmet la imatge al món que realment hi ha una majoria que vol la independència.

PERÒ PER ACONSEGUIR-HO realment ens cal millor posició internacional, ens cal tenir clar què significa ser un moviment de ruptura democràtica i quins costos volem pagar. Significa també mirar-nos a la cara i saber utilitzar la força pacífica al carrer sense trencar el país. Significa en el fons millorar i guanyar posicions en altres àmbits on el moviment independentista no en té, de força, o la té molt limitada. En tot cas, cada cop més independentistes estan d'acord que ens cal créixer i millorar posicions, alguns fins i tot tenim alguna idea de com fer-ho. Però hem de ser sincers i explicar les carències d'aquesta via i la seva lentitud.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Va de ministres

■ Dos que van dimitir sense temps d'estrenar-se. La de Justícia mentint de conèixer Villarejo. La portaveu, negant la barbaritat de l'1-0. El d'Extérieurs, acusat de tràfic d'influències. La vicepresidenta i el referèndum fantasma d'Escòcia. I tots junts (el *gobierno* en ple) amenaçant el Parlament per haver reprovat i *partiditzat* el rei, quan va ser ell tot solet, i no amb gaire delicadesa, qui va prendre partit el 3-0; o no? I nosaltres fent l'orni.

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

I avui també, Jordis

■ Que si tenien alguna por, allà dins les han perdut totes. Que si la rebel·lió els va tancar, que el silenci avui no ho permeti més. Que si ahir vam recordar-los, avui també. I demà. I que si fa un any ells ens

demanaven "serenor i coratge", avui intentem ser pacients. Que si ells es neguen a mantenir el silenci, escoltem-los. Però que si la seva veu no podem escoltar, que se'ns escolti la nostra. La seva vida transcorre en paral·lel a la de la resta, des de fa 366 dies. Sí. Són i seran líders de la societat catalana. I els catalans no oblidem. Que si ahir els recordàvem, avui també. I demà. I que si la mobilització els va castigar l'1 d'octubre del 2017, alcem la veu avui per alliberar-los. Perquè us seguim recordant, avui també, Jordis.

LAURA ROIG CASANOVAS
Esparreguera (Baix Llobregat)

En resposta a Manuel Cuyàs

■ En relació amb l'article *La Venus negra del Raval*, publicat el 14 d'octubre, voldria fer algunes puntualitzacions: a) Les filtracions prèvies a la inauguració de la Filmoteca

no tenen res a veure amb les inundacions recents. En aquest cas, la principal via d'entrada va ser provocada pel mig metre d'aigua que es va acumular a la cruïlla del carrer de Sant Pau amb el carrer d'Espalter. Fa sis anys van ser filtracions a la plaça Salvador Seguí, i el darrer ajornament de la inauguració tampoc va ser per aquest motiu, sinó per la decisió municipal d'acabar, primer, l'empedrat de la plaça. b) Les diverses ubicacions de la Filmoteca van ser decisions de dues administracions. Quan era la delegació a Barcelona de la Filmoteca Espanyola va estar als carrers Balmes, Mercaders i Cera. Des que va ser Filmoteca de la Generalitat, es va allotjar a la travessera de Gràcia –d'on Joan Brossa era veí i a l'avinguda de Sarrià. c) L'actual seu del Raval és propietat de la Generalitat sobre un solar de l'Ajuntament de Barcelona, després de des-

cartar-se la ubicació al Born. El projecte arquitectònic escollit va ser fruit d'un concurs públic. d) Malgrat demanar, com diu Manuel Cuyàs, "una mica de valor i decisió", la nova seu del Raval atreu prop de 150.000 espectadors anuals –un 40% més que a l'av. de Sarrià, en temps de davallada del públic cinematogràfic– i mai no hem registrat cap incident d'ordre públic a l'edifici. e) Comparteixo plenament la preocupació per la situació del Raval. En la mesura de les possibilitats, la Filmoteca s'ha afegit i s'afegirà a qualsevol iniciativa per aconseguir una millora urbanística i social. f) Tant la Venus negra del Raval com el director de la Filmoteca estaran sempre ben disposats a rebre la visita del periodista per informar-lo sobre el funcionament d'aquesta institució.

ESTEVE RIAMBAU (Director de la Filmoteca de Catalunya)
Barcelona

La frase del dia

“Si continuen així [Espanya], molt aviat tornarem a veure aquí el duc d'Alba”

Lorin Parys, DIPUTAT DEL PARLAMENT DE FLANDES

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista i professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

Incentius per negociar

D'aquí a pocs dies la fiscalia hauria de lliurar l'escrit d'acusació que ha de fixar, de manera provisional, els delictes pels quals s'acusa els membres de l'anterior govern en el judici per l'1-O. Des de la moció de censura de Pedro Sánchez s'especula amb la possibilitat que el ministeri públic rebaixi les acusacions. Davant de l'allau de rumors, el govern Sánchez ja ha advertit que no donarà cap instrucció específica a la fiscalia. De la seva banda la fiscal general de l'Estat, Maria José Segarra, ha advertit que actuarà amb absoluta independència també en aquest cas i que prendrà les decisions únicament al servei de la justícia. Fonts periodístiques insisteixen que es mantindran les acusacions per rebel·lió. Mentrestant l'advocacia de l'Estat, personada també en la causa, només actua en defensa de la hisenda pública per un suposat delictes de malversació de fons.

LA SETMANA PASSADA el president de la Generalitat, Quim Torra, va donar un ultimàtum al govern d'Espanya i va amenaçar l'executiu de Sánchez de retirar-li el suport si no posava sobre la taula abans d'un mes una proposta clara per exercir el dret d'autodeterminació. En el mateix discurs el president Torra demanava avanços i recordava la proximitat de la data en què la fiscalia ha de presentar l'escrit d'acusació. En cap cas va establir una lligam entre una cosa i l'altra, però les va posar en relació en un context polític i temporal. L'independentisme ha fet un discurs públic contundent negant que es pugui establir cap negociació a l'entorn dels empresonats i afirmant que la seva situació no ha de formar part d'un pacte polític. És una posició que els deixa poc marge per actuar.

EN POLÍTICA LES CASUALITATS no existeixen. Després de l'estiu es van succeir

diverses declaracions de membres del govern afirmant que no era sostenible mantenir gaire més temps els polítics independentistes a la presó a l'espera d'un judici que s'estava fent esperar massa. Ho van dir els tres membres del govern amb més pes polític: la vicepresidenta Carme Calvo i els ministres José Luis Ábalos i Josep Borrell. Semblava que alguna cosa estava canviant. Tingui relació on no el discurs de Torra amb el judici, el fet és que després de les amenaces la presó provisional ja no és a l'agenda. D'altra banda, des de La Moncloa s'afirma que no es donen les condicions adequades per tal que es pugui celebrar la reunió entre els presidents d'Espanya i de Catalunya tal com estava previst per aquest mateix mes d'octubre.

L'AMENÇA DE TORRA s'ha mostrat tan ineficient com contraproduent. En primer lloc perquè Sánchez ja ha interioritzat que per resistir no li cal ni el suport de l'independentisme. Però sobre-

“Pedro Sánchez ja ha interioritzat que per resistir no li cal ni el suport de l'independentisme”

tot perquè es va evidenciar la impossibilitat política de Quim Torra de liderar el conjunt de l'independentisme. I el president de la Generalitat ja no pot pujar l'aposta. Amb què més pot amenaçar ara a Sánchez, ni per aconseguir un referèndum ni per a res? L'únic camí per seguir en aquesta via és el de la mobilització, però malgrat la indiscutible capacitat de convocatòria del sobiranisme, hi ha la convicció que no tots els seus actors pensen que és el moment d'activar-la i també que les picabaralles han generat un cert desànim de les seves bases.

RES ÉS ENCARA DEFINITIU però no sembla que pugui avançar políticament per la via de les amenaces. En tot cas, hi ha encara marge per a la negociació? Els primers que sembla que no hi confien són els partits que donen suport al govern. La crisi al Parlament ha servit per evidenciar que l'únic que els manté units és la voluntat d'esperar fins a les sentències per posar fi a la legislatura i anar a unes noves eleccions. Un escenari així dona a entendre que esperen unes sentències dures contra els processats. És un acte de realisme davant del convenciment que la sentència està escrita? És una renúncia o un fracàs de l'estratègia seguida?

ABANS, DURANT I DESPRÉS del judici el factor polític que pot fer canviar les coses és la voluntat de Pedro Sánchez de no actuar de la mateixa manera que el seu predecessor. El partit socialista ha demostrat que vol marcar un perfil propi i diferenciar-se, també en aquesta qüestió, dels altres partits que van votar l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Però li falten incentius per assumir una situació que comporta evidents riscos polítics. I això s'entén tant si penses que, parlant en termes estrictes de justícia, els que tenen la raó són els uns o els altres.

De set en set

Òscar Palau

Els comuns, el nou centre

Amés de Felip VI, amb aquesta resolució que tants ulls de poll sembla que ha xafat a Madrid, l'últim ple del Parlament va reprovar també la se-

va expresidenta Núria de Gispert. En el primer cas, gràcies al vot dels independentistes. En el segon, al dels unionistes. En tots dos casos, amb l'abstenció de la CUP i el suport dels comuns, que de fet es van sortir amb la seva en la majoria de votacions. I és que, curiosament, la decisió dels quatre diputats processats de JxCat de denunciar la causa de Llarena tot renunciant al seu vot, junt amb l'autoexclusió de la CUP de la ja només virtual majoria independentista, tindrà un efecte col·lateral més insospitat: ha situat els comuns al centre de la política catalana. De la seva posició dependrà gran part del que queda de legislatura, pressupost inclòs, en una situació que paradoxalment s'atansa més a les tesis d'ERC, per allò d'eixamplar la base, que a les de JxCat, que aposta per l'embat i que fa temps que recela d'un tripartit d'esquerres (a anys llum aritmèticament) que tanmateix així anima *de facto*.

Partidismes a banda, el que és evident és que aquesta conjuntura política, en un context de repressió que ha creat un front clar per les llibertats bàsiques en què els comuns no són equidistants (i en què cal exigir molt més al PSC), fa que aquests estiguin més disposats que mai a mullar-se, tant aquí com a Madrid, i dona l'oportunitat de decantar definitivament la balança perquè es visualitzi la gran majoria social que invoca sempre Torra pel referèndum, contra la monarquia i pels drets dels represaliats. I si, en lloc de continuar-se tirant els plats pel cap i donar la legislatura per perduda pensant només quan seran les pròximes eleccions, els independentistes miressin d'aprofitar-ho?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Buch explica l'atac al Parlament

El conseller de l'Interior assegura i manté que els Mossos van actuar encertadament

El debat de la reforma horària bull

Entitats i sectors econòmics discrepen de si cal adoptar l'horari d'estiu o el d'hivern

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Conflicte diplomàtic amb

TENSIÓ· Flandes veu “molt hostil” la retirada de l'estatut de diplomàtic del seu representant a Espanya **RUPTURA**· Borrell no n'acreditarà més **GRÈCIA**· L'ambaixador destitueix per “greuges” a la bandera espanyola el cònsol a Catalunya

E. Bella / N. Segura
BARCELONA / BRUSSEL·LES

El ministre de la internacionalització del conflicte català, Josep Borrell, va admetre ahir l'existència d'una crisi diplomàtica entre l'Estat espanyol i Flandes i, per extensió, amb Bèlgica, després d'haver-la magnificat amb la decisió de retirar l'estatus diplomàtic al delegat del govern de Flandes a Espanya, André Hebbelinck. “Ja és un conflicte diplomàtic, no traurem importància a les coses. Espanya no pot permetre's que, una vegada i una altra, el president d'un parlament digui que som un país que ha de ser expulsat de la Unió Europea”, va argumentar el titular d'Afers Estrangers, referint-se a les crítiques del president del Parlament de Flandes, Jan Peumans, que la setmana passada va dir que empresonar polítics converteix Espanya en un estat “incapaç de complir les condicions per formar part d'una Europa democràtica”. Borrell va advertir que Madrid no acreditarà com a diplomàtic “cap altra persona” del govern flamenc. “Si demà ens presenten un altre representant tampoc l'acreditarem”, va sentenciar.

El govern de Flandes va lamentar en un comunicat la retirada de l'estatus diplomàtic a Hebbelinck, així com de no acreditar cap persona que realitzi aquesta funció en el futur, perquè “és contrària al principi de respecte al dret dels ciutadans i els seus re-

presentants electes a expressar la seva opinió lliurement”.

Tant el govern com el Parlament flamencs van reafirmar ahir la seva posició respecte als presos polítics, reivindicant la llibertat d'expressió davant les represàlies de Borrell. El xoc amb l'Estat espanyol ha generat tal polèmica a Bèlgica que el ministre president de Flandes, Geert Bourgeois, va comparèixer a la tarda a la cambra flamencs per donar explicacions sobre el “greu incident diplomàtic”. Bourgeois va qualificar de “molt hostil” la reacció espanyola. “En aquest Parlament hi ha unanimitat, a la dreta i a l'esquerra, a dir que la decisió d'Espanya és desproporcionada”, va defensar Bourgeois en declaracions a la premsa després del debat.

Tanmateix, en un to més conciliador, el líder flamenc es va mostrar confiat en el fet que es pugui resoldre la crisi entre Flandes i Madrid amb “diàleg”. Ara bé, va recordar que “Bèlgica és un estat federal on Flandes també té estatus diplomàtic”. En aquest sentit, el cap del govern flamenc ja ha demanat una cita amb l'ambaixadora espanyola a Bèlgica per discutir aquest tema i espera que el govern federal també faci la seva part cridant a consultes els espanyols.

Respecte a aquesta qüestió, Borrell va rebutjar ahir que l'ambaixadora espanyola a Bèlgica pugui ser citada pel president de Flandes. En aquest sentit

El president del Parlament flamenc, Jan Peumans, i el ministre president de Flandes, Geert Bourgeois, ahir a Bèlgica, lluint llaços grocs ■ ACN

El govern, vetat per un llaç groc

El Consell General del Poder Judicial va interrompre ahir la intervenció per videoconferència de la directora general de Modernització de l'Administració de Justícia, Montse Muñoz, en una reunió a la qual havia estat convocada per tractar les clàusules terra. El motiu d'aquest veto va ser la seva determinació a no treure's el llaç groc que portava a la solapa, tot i que li havien sol·licitat telefònicament,

va subratllar que l'ambaixadora ho és “davant el regne de Bèlgica” i va afegir que, en tot cas, si algú l'ha de cridar, ha de ser el ministre d'Afers exteriors belga, Didier Reynders. Un portaveu d'aquest ministre va indicar que Re-

ment, fins a tres vegades, que se'l tragués amb la finalitat de garantir la “neutralitat” durant la reunió. La consellera de Justícia, Ester Capella, va expressar unes hores després en una carta enviada al president del Consell General del Poder Judicial i del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, la seva “perplexitat i incredulitat per la discriminació per motius ideològics” de què va ser víctima la representant

nders no té intenció de convocar l'ambaixadora i va afegir que “si el govern flamenc té missatges que vol passar a Espanya, el Ministeri d'Exterior belga està disposat a fer-ho”.

Per la seva part, el primer ministre belga, Char-

les Michel, i també va qualificar d’“inadmissible” la desconexió de la videoconferència impedit la participació de Catalunya. “Voluntat de diàleg, tota, voluntat de deixar-nos humiliar, mai”, afegia, exigint a Lesmes una “rectificació immediata”. La reunió es va celebrar a Madrid i hi estaven convocats representants de totes les comunitats autònomes amb competències en justícia.

les Michel, va negar ahir que existeixi un conflicte diplomàtic entre Bèlgica i Espanya “a àmbit federal” i va argumentar que és “responsabilitat” de Flandes gestionar la relació que manté amb l'Estat espanyol i de Madrid decidir

com organitza les relacions amb les entitats federades d'acord amb els tractats internacionals. També va insistir que ell respecta “l'autonomia” de Flandes.

El Ministeri d'Afers Estrangers ja ha convocat tres cops en menys d'un mes l'ambaixador belga a Madrid, Marc Calcoen, pel suport de Peumans a l'independentisme català.

Per la seva banda, el protagonista d'aquest xoc diplomàtic tampoc va retrocedir en les seves posicions per la decisió espanyola. “Encara vivim en una democràcia i puc dir al meu país el que crec”, va assegurar Peumans ahir en una entrevista a la ràdio pública flamenca Radio 1. A més, el polític de la Nova Aliança Flamenca (N-VA) –la principal força

L'APUNT

El Sol és una convenció artificial

Xavier Miró

Els especialistes del rellotge biològic demanen l'horari únic d'hivern. Constaten que, amb el canvi artificial, les persones més sensibles tenen petites alteracions del son, gastrointestinals o d'humor. Reclamen l'horari d'hivern perquè l'activitat humana s'adapta millor al cicle natural. Si s'adoptés com a únic l'horari d'estiu, al desembre el sol sortiria a les 9 del matí. Però els por-

taveus de l'eficiència i la rendibilitat no ho veuen clar. No veuen clar que, als vespres, es perdin calés per valor de més d'una hora de llum. Al proper canvi horari, quan el teu fill et preguntis com pot ser que el Sol surti una hora abans, respon-li que l'astre i el cant del gall són dues convencions artificials que s'adapten al cicle natural de l'economia. Educa'l per al futur.

o Bèlgica

no recorre contra la sanció amb l'argument que per acudir als tribunals hauria de passar "necessàriament i inevitablement" per un recurs previ d'alçada davant del Ministeri d'Economia i això plantejaria l'"anòmala situació" que un ministre recorregués davant del govern del qual forma part. "No em sembla políticament correcte perquè pot ser presentat com un conflicte d'interessos i qualsevol resolució del recurs donaria lloc a interpretacions políticament interessades."

El cas és que no recórrer suposa l'admissió d'haver fet ús d'informació privilegiada.

Destituït el cònsol grec

D'altra banda, Borrell va anunciar ahir que Grècia ha destituït el seu cònsol honorari a Catalunya, Aragó i Navarra, Fernando Turró Homedes, "perquè ha fet greuges a la bandera" espanyola. Borrell ho va dir en resposta a la senadora d'ERC Laura Castel Fort en el marc d'una sessió de control a la cambra alta. Borrell va explicar que Turró ha estat destituït per l'ambaixador de Grècia i que els suposats greuges a la bandera els va fer "al carrer". Després de preguntar als senadors si aquesta actitud els semblava "normal", el ministre d'Exteriors va opinar que "un ciutadà pot fer el que vulgui", perquè a Espanya hi ha "una llibertat d'expressió tan ampla que permet cremar la bandera nacional o la imatge del rei". Però "un cònsol, no", va afegir. "I si jo m'assabento que un cònsol ho fa, per descomptat que truco a l'ambaixador del país corresponent i li demano la destitució", va afegir sense especificar si en aquest cas ha trucat o no. "I de vegades no fa falta, perquè l'ambaixador se n'ha assabentat i ho fa sol", va indicar. ■

de Bèlgica, que sustenta la coalició de govern—va acusar Borrell d'haver mentit a l'hora de justificar la retirada de l'estatus diplomàtic a Hebbelinck i va afirmar que durant l'acte d'inauguració de l'exposició *La revolta de les urnes*—dimecres a la seu del Parlament flamenc—no va fer cap paral·lelisme entre el cas català i el de Bòsnia.

Coincidència o no, Borrell ha encès un foc en el flanc català en un moment en què està tenallat per l'escàndol creixent per l'expedient sancionador que li va obrir la Comissió Nacional del Mercat de Valors per la venda d'accions d'Abengoa per 9.030€ el 2015 "fent ús d'informació privilegiada" mentre era conseller de la companyia energètica. El ministre va anunciar ahir que

El president, ahir, durant la conferència a Suïssa ■ EFE / MARTIAL TREZZINI

Torra defensa a Ginebra la urgència d'una mediació

■ El president qualifica el rei de "hooligan amb corona" pel discurs del 3-0 ■ El cap de l'executiu es reuneix amb Rovira

E. Bella
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, va exposar ahir a Suïssa la necessitat d'una mediació internacional per trobar una solució política a la crisi entre Catalunya i Espanya. En una conferència a la Universitat de Ginebra, Torra va aclarir que no pretén pressionar ni la federació helvètica ni ningú, però que cal una mediació "urgent" davant el tancament en banda de la classe política espanyola a trobar un desllorigador polític basat en el dret a l'autodeterminació.

Per Torra, el rebuig de Madrid a una mediació no pot ser una excusa perquè

Les frases

“No soc aquí per pressionar la federació suïssa ni ningú. Soc aquí per explicar les raons per les quals cal una mediació internacional”

“Aquí la unilateralitat real és el rebuig sistemàtic de Madrid a un referèndum acordat de forma bilateral”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

els actors internacionals no hi intervinguin, i va avisar que el futur de la qualitat democràtica a Europa està en joc. També va advertir que el seu govern no romandrà indiferent a una condemna als presos polítics i que és Espanya qui actua de forma unilateral. "Hi respondrem d'una manera radicalment democràtica, pacífi-

ca i no violenta. Amb el mateix esperit amb què vam actuar fa un any durant el dia del nostre referèndum d'autodeterminació", va avançar.

Durant el discurs, Torra va qualificar el rei espanyol, Felip VI, d'haver actuat com a "hooligan amb corona" en lloc de ser un àrbitre, pel discurs aporèllista del 3 d'octubre, i va

carregar contra el govern de Pedro Sánchez: "Com podem confiar en un govern que ha estat d'acord a enviar la policia a pegar els ciutadans durant un referèndum?"

El missatge era meridià en un país que en cinc anys n'ha organitzat 45. "Podeu imaginar algú anant a la presó per celebrar un referèndum o ciutadans pegats davant d'una urna per la policia?", va interpel·lar. "És un crim practicar la democràcia? Pot ser il·legal votar?", va rematar l'endemà del primer aniversari de l'empresonament de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez.

Torra va negar que tot hagi de canviar per l'arribada de Pedro Sánchez al govern espanyol. "És clar, parla més de diàleg que Mariano Rajoy, però no ha mostrat cap voluntat de moure's més enllà d'això", va lamentar, i també va referir-se al PSOE com a "col·laborador" en la repressió.

Entre els assistents a la conferència hi havia els representats del govern belga a Suïssa i una diputada al parlament de Ginebra.

Trobada amb Rovira

El president, que va viure durant dos anys a Suïssa per qüestions laborals, es va reunir al matí, poc després d'aterrar a Ginebra, amb la secretària general d'ERC, Marta Rovira, exiliada al país des de final de març. Durant la trobada, que va durar una hora i mitja, els dos dirigents polítics van abordar la situació amb "un altíssim grau de coincidència", segons Torra.

En aquest sentit, va especificar que tots dos pensen que l'absolució de tots els acusats és "l'única sentència acceptable i possible". "Només ens en sortirem si des de l'exili, les presons, les institucions catalanes i les organitzacions civils i socials som capaços d'avançar junts", va remarcar. El president també va instar a recuperar l'esperit de l'1-O i la força de la manifestació de rebuig a la violència policial del 3 d'octubre. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Buch defensa els Mossos i alerta de minories violentes

El conseller d'Interior defensa al Parlament els dispositius policials durant les manifestacions de Jusapol i en commemoració de l'1-O. Adverteix que han emergit "grups radicals d'altres èpoques"

Emma Ansola
BARCELONA

Defensa aferrissada dels Mossos d'Esquadra, petita auto crítica sense concreció dels dispositius desplegats els dies 29 de setembre i 1 d'octubre i, finalment, una advertència de "l'agressivitat" i "bel·ligerància" amb què actuen "grups radicals" que "ens retornen a altres èpoques". Aquests van ser aahir els tres principals missatges del conseller d'Interior, Miquel Buch, durant la seva compareixença al Parlament per explicar, precisament, l'actuació policial durant la manifestació de l'associació Jusapol, de membres de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, i la commemoració de l'1-O, concretament dels incidents que es van originar davant del Parlament en acabar la manifestació independentista.

Durant la seva intervenció, Buch va tenir topades amb membres de Ciutadans i de la CUP però per motius ben diferents. La diputada anticapitalista Maria Sirvent instava el conseller a concretar si la "minoría violenta" de què parlava estava dins de l'independentisme. "És molt perillós utilitzar aquesta estratègia, i vostè la co-

El conseller d'Interior, a la dreta, dirigint-se a la diputada de la CUP Maria Sirvent en la compareixença aahir al Parlament ■ EFE

Les frases del conseller

“Cal posar en relleu, i no es pot menystenir, l'agressivitat i la bel·ligerància d'una minoria de grups radicals contra els mossos”

“Hi ha comportaments individuals d'agents que generen dubtes o controvèrsia i, per tant, ja s'ha posat en marxa una anàlisi”

“Vam aconseguir l'objectiu; garantir la seguretat dels manifestants pacífics i evitar les actuacions violentes d'aquella minoria”

“No es donaven els requisits exigits per la llei per prohibir la manifestació de Jusapol”
Miquel Buch
CONSELLER D'INTERIOR

neix perfectament. És la mateixa que fa servir l'aparell repressiu de l'Estat espanyol, la mateixa per la qual Sánchez i Cui-xart fa un any que són a la presó”, li etzibava la diputada, que també acusava

Buch d'actuar amb “mala praxi” i amb més afany “repressiu” cap a sectors independentistes i antifeixistes. A l'altra banda de la crítica es va situar Ciutadans. En aquest cas el parlamentari Matías Alonso

va assegurar que el dispositiu de l'1-O es va dimensionar “a la baixa” i va ser “manifestament insuficient”. Una crítica que va ser compartida per la resta de grups de l'oposició. “Estem preocupats per la

manca tan enorme de previsió”, va afirmar el diputat del PSC Carles Castillo.

El conseller d'Interior compareixia a petició pròpia, però després de reiterades sol·licituds perquè ho fes dels grups de l'oposi-

ció. Aquesta vegada en la comissió no es van sentir reclamacions de dimissió ni de reprovació, però el màxim responsable dels Mossos tampoc no va convèncer, a parer de les respostes, els grups de l'oposició, a excepció de JxCat que també va criticar la presència de grups encaputxats durant la manifestació de l'1-O. Buch va detallar que davant de les portes del Parlament els Mossos van fer en primera instància un “replegament estratègic” a l'interior de l'edifici per comprovar si la no-presència policial “disminuïa” l'actitud dels manifestants i que quan van constatar que s'ultrapassaven les “línies vermelles del civisme pacífic” van fer un ús “gradual i proporcional” de la força per dispersar-los. Per Buch, la forma d'actuar d'aquests “grups radicals” suposa “un canvi significatiu respecte a les tàctiques dels darrers anys”. El conseller va defensar la dimensió del dispositiu perquè quan es va donar l'ordre de dissoldre els manifestants es van necessitar “menys de dos minuts” per fer-ho, inclosos els integrants de la “minoría amb comportaments violents”.

El conseller va ressaltar que van aconseguir l'objectiu que tant el 29-S com en el primer aniversari de l'1-O es garantis el dret a manifestació i la seguretat, gràcies a la “magnífica labor” i “gran professionalitat” dels Mossos si bé va reconèixer alguns “dubtes i controvèrsia” en el comportament d'algun agent, per la qual cosa s'ha posat en marxa una “anàlisi exhaustiva” sobre la seva intervenció, tant el 29-S com l'1-O. ■

Entrada: 2€
OBERT A TOTHOM

OKTOBERFEST
Platja d'El Balís

Beer, Food & Music
Dissabte 20/10: 12 a 24h
Diumenge 21/10: de 12 a 18h

CNELBALÍS

20 i 21 d'octubre
Campionat Europeu d'Aquax

FREE ENTRANCE

99
SEA 400 PACUTOS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El pressupost de Sánchez es votará en ple judici al Suprem

■ Necessita ERC i el PDeCAT al març o haurà de viure amb els comptes de Rajoy ■ La fiscalia pot revisar la rebel·lió al final del cas ■ Enuig de Ruffián amb Iglesias per la pressió

David Portabella
MADRID

Si Pedro Sánchez governa amb un calendari a la mà, amb els pressupostos del 2019 està atent a dos calendaris: el del Congrés i el del Tribunal Suprem que jutjarà els presos polítics a partir del gener. Si l'acusació de rebel·lió i el recurs contra l'opinió del Parlament sobre el rei al Tribunal Constitucional ja eren dos obstacles per fer moure ERC i el PDeCAT del no, Sánchez assumeix ara que el pressupost arribarà al Congrés el 10 de desembre i que necessitarà el sí dels independentistes en la votació clau al març, en ple judici al Suprem.

El calendari que seguirà el pressupost al Congrés, segons avança Hisenda, preveu una tramitació des del desembre fins a finals de febrer i que al març tinguin lloc la votació per saber si s'aprova o si Sánchez és obligat a prorrogar els

comptes de Rajoy i viure amb ells. Serà al març, doncs, quan el president necessitarà tenir més vots a favor que els contraris que sumen el bloc del PP i Ciutadans (170 escons amb UPN i Foro i CC), un sudoku en què necessita el PNB, ERC i almenys l'abstenció del PDeCAT.

“Mai hi haurà cap gest”

Tot i que La Moncloa era inicialment optimista –i més amb ERC–, ara tem que el no actual pel patiment dels presos pugui ser un no al març quan sent la rotunditat del republicà Joan Tardà i de Míriam Nogueras (PDeCAT) exigint un gest a la fiscal general, María José Segarra. “Els independentistes saben perfectament que el govern mai farà cap gest amb la fiscalia ni amb el poder judicial”, va reiterar ahir la ministra de Defensa, Margarita Robles.

A partir del març, però, s'obre una altra finestra

per a Sánchez si vol forçar un gir judicial a través de la fiscal Segarra. Perquè es dona la circumstància que la fiscalia pot revisar l'acusació de rebel·lió ara però també ho pot fer al final del judici si entén que de les sessions se'n deriva que el delictes esbossat pel jutge Pablo Llarena en la instrucció s'ha desdibuixat tenint en compte els testimonis. I el pla del Suprem és obrir el judici al gener en sessions de matí i tarda per poder tancar-lo abans de les municipals i autonòmiques del maig.

Abans que el calendari judicial irrompi al Congrés, el líder de Podem, Pablo Iglesias, visitarà demà Oriol Junqueras a la presó de Lledoners per convèncer el líder d'ERC de votar els comptes. El fet que Iglesias no visités mai Junqueras a Estremera i que ara retransmeti la pressió que li vol fer abans de veure'l va enervar el republicà Gabriel Ruffián. “Aquestes

Iglesias, abandonant el Congrés davant la ministra d'Hisenda, María Jesús Montero ■ EFE

Les frases

“Els independentistes saben perfectament que el govern mai farà un gest amb la fiscalia ni el poder judicial”

Margarita Robles
MINISTRA DE DEFENSA

“Les mateixes ganes que Iglesias té de pressionar Junqueras, que les tingui per pressionar Sánchez”

Gabriel Ruffián
PORTAVEU D'ERC AL CONGRÉS

“Desjudicialitzar el conflicte només és possible si la majoria de la moció de censura es manté”

Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL DE PODEM

mateixes ganes que té de parlar, de demanar o de pressionar Oriol Junqueras, doncs que les tingui per anar a La Moncloa a preguntar i pressionar Sánchez”, li va etzibar Ruffián. Iglesias reitera que vol Junqueras i la resta en

llibertat i va revelar que ha abordat amb Sánchez la visita a Lledoners.

Mentre que el ministre Josep Borrell es vanta d'obrir una “crisi diplomàtica” per Catalunya arran de la retirada del delegat de Flandes, la ministra per

a la Transició Ecològica, Teresa Ribera, va oferir un gest de distensió al conseller de Territori, Damià Calvet, anunciant-li a Madrid la disposició a retirar el recurs al TC contra la llei de canvi climàtic “abans que acabi l'any”. ■

180942-1186500

Decoració
floral
Tots Sants

MON
Verd

amb tota Naturalitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aragonès i exconsellers reclamen la sobirania fiscal

El conseller d'Economia i els seus predecessors, Andreu Mas-Colell i Antoni Castells, commemoren els 10 anys de l'Agència Tributària demanant la gestió plena d'impostos per crear la hisenda pròpia

Jordi Alemany
BARCELONA

Tres generacions de consellers d'Economia de diferents colors polítics que han estat responsables de posar en funcionament i donar continuïtat a l'Agència Tributària de Catalunya (ATC), l'actual responsable Pere Aragonès (ERC), Andreu Mas Colell (CiU) i Antoni Castells (PSC), van coincidir ahir a reivindicar la necessitat de completar la sobirania fiscal de Catalunya amb una futura gestió de tots els impostos que permetin tirar endavant l'anelhada hisenda pròpia.

Aquest va ser el missatge principal coincidint en l'acte de commemoració dels deu anys de l'ATC i en el qual van exposar les línies de futur d'aquest organisme que Aragonès va

Mas-Colell, Aragonès i Castells, ahir amb un llaç groc en record d'Oriol Junqueras ■ J.A.

Les frases

“No hi ha autogovern si no tens capacitat per ser fiscalment responsable”

Antoni Castells
EXCONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES

“Pel model d'hisenda catalana l'Agència Tributària ha de mirar més a Copenhaguen que a Madrid”

Andreu Mas-Colell
EXCONSELLER D'ECONOMIA I CONEIXEMENT

“Sense recaptació no pot haver-hi cap mena de sobirania. Volem tenir tota la responsabilitat”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN I CONSELLER D'ECONOMIA

defensar com a eina indispensable per al país, perquè “sense recaptació no pot haver-hi cap mena de sobirania”.

Castells (2003-2010) va recordar que es va posar en marxa amb el desplegament de l'Estatut i es va fer amb l'ambició de gestionar tots els impostos, preveient la creació d'un consorci en dos anys amb participació de les dues administracions que no es va fer. Mas-Colell (2010-2016) va exposar la paradoxa que va suposar que l'ATC, amb el pacte fiscal i la hisenda pròpia, estigués al centre del debat polític i, en canvi, patís retallades internes i externes, i va defensar que no li molestaria una participació de l'Estat en el patronat d'un futur consorci si Catalunya té el control de l'estructura tributària. ■

L'exfiscal Villarejo es querella contra Antoni Castellà

L'exfiscal anticorrupció Carlos Jiménez Villarejo va presentar ahir una querella al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya contra Antoni Castellà, líder de Demòcrates i diputat d'ERC, per un presumpte delicte d'injúries i calúmnies. El motiu de l'obertura d'aquest procediment judicial ve donat per unes declaracions que va pronunciar Castellà sobre els presos polítics: “Probablement, si no fóssim a la UE, tindrien temptacions d'afusellarlos, exactament com amb Companys.” ■ REDACCIÓ

Barcelona no sap encara si dedicarà un carrer a l'1-O

L'Ajuntament de Barcelona vol donar-se més temps abans de prendre la decisió de batejar, o no, un carrer o una plaça de la ciutat com a 1 d'octubre. Així ho va manifestar ahir el comissionat de Memòria, Ricard Vinyes, a la comissió de Presidència, a instàncies d'un prec del PDeCAT. Segons va explicar Vinyes, la decisió difícilment es prendrà abans que acabi el present mandat, i va recordar que l'executiu local ja ha fet accions per commemorar l'1-O, com ara un cicle d'actes a la Model. ■ F.E.

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 18 d'octubre del 2017

TONI DALMAU

El final del compte enrere

El govern afronta demà la data límit fixada pel president espanyol, Mariano Rajoy, per aplicar l'article 155 si no són convocades eleccions autonòmiques. A la recta final del compte enrere, la d'avui és una jornada d'una forta tensió política. El govern del PP, el PSOE i Ciutadans fan arribar un únic missatge a Carles Puigdemont: el botó de l'article 155 serà activat si en els propers dies el president no convoca els catalans a les urnes en uns comicis que haurien de celebrar-se seguint la legislació espanyola, i per tant sense “disfressar-los de constituents”. Al vespre, el consell extraordinari del PDeCAT no cedeix a les pressions i acorda que si Rajoy aplica el 155 serà el moment d'aixecar la suspensió de la declaració d'independència. En el mateix consell, s'acorda avalar l'estratègia de diàleg seguida per Puigdemont. ■ J. RAMOS

“L'únic que demano a Puigdemont és que actuï amb sensatesa, que actuï amb equilibri, que posi al davant l'interès general”

MARIANO RAJOY President del govern espanyol

“Si l'Estat vol liquidar les nostres institucions aixecarem la suspensió de la declaració d'independència”

MARTA PASCAL Coordinadora del PDeCAT

“La UE pot acceptar la detenció del govern? Hi podria viure? Una democràcia, hi estaria còmoda?”

RAÛL ROMEVA Conseller d'Afers Exteriors de la Generalitat